

פִּנְסָאָיִם

3. עֲזוּרִים

עֲלוֹן לְחִילֵי צְבָאוֹת ה' - מְשֻׁלְּפֵי תְּכָנִית הַפְּנִסָּאָיִם

צֵלִילִים שֶׁל גְּעֻגוּעִים

חֲנֻכָּה מְחִידָה בְּמִדּוֹר "נְקֻדַּת בְּזִמָּן"

מָה הַמָּצֵב?

בְּהִכָּנָה לְאָאָה | עִמּוּד 14

אֲחוּז מְרָעֵשׁ

כְּפִתְקָה מְרַתְקֵת | עִמּוּד 10

מְסִירוֹת מְדִיקָת

הַדּוֹר הַשְּׂמִינִי | עִמּוּד 8

כמה מילים

משולחן המערכת, אליכם הפנסאים

גליון זה של הפנסאים הצעירים מגיע אליכם לימי החנכה של שנת תשע"ב.

ימי האור המיוחדים האלו מראים לנו דרך ברורה בהנהגתנו האישית.

הדלקת הנרות בחנכה הולכת ומתקדמת מאור קטן וזעיר של נר אחד ביום הראשון, לשלהבת מאירה בת שמונה נרות ביום האחרון.

אם אחד מאתנו חשב אולי להמעיט בערך עצמו ולומר שאין בו די כח כדי לחולל מהפכה, וחשב שתרוץ זה פטר אותו מהמאמץ להוסיף בלמוד ובהנהגה חסידית, מגיע חג החנכה ושולל את הטענה הזו מכל וכל.

כחו של האור, הוא בכך שהוא מתגבר והולך. זהו ענינו של חג החנכה, בו מתקדמים אנו שלב אחר שלב, באפן שהולך ומוסיף באור.

עלינו לזכר היטב את הכח שיש לנו הפנסאים בידיים, את עצמת האור שאנו מביאים. כל מעשה קטן של אור שנעשה, צפוי לקחת ולהתגבר עוד ועוד.

בקרוב ממש נזכה לאור האמת והבהיר של משיח צדקנו - בגאולה הקרובה תכף ומיד!

חנכה מאיר!
המערכת

יוצא לאור על ידי מערכת
"פנסאים צעירים"
שעל ידי ארגון הפנסאים
ת.ד. 747 כפר חב"ד
PANASAIM.ALON@GMAIL.COM

עימוד ועיצוב: *y.w. designgraphic*
איורים: שלום פייגין

נא לשמור על קדשת הגליון

הֵיִהְלוּם שֶׁבַּכְּתָר

חיים עם הזמן
מסע בין קווי התאריך לאור החסידות

"אך הבִּעָהּ היא לא רק המְחִיר", המְשִׁיג הַרֹפֵא אֶת דְּבָרָיו. "הַחֹמֶר מִמֶּנּוּ עוֹשִׂים אֶת הַתְּרוּפָה הוּא נְדִיר בְּיֹתֵר - מְדַבֵּר בְּאָבֹן יְקָרָה וְנִדְרָה".

הַרֹפֵא נִקֵּב בְּשֵׁמָה שֶׁל הַמְרַגְלִית הַדְּרוּשָׁה, וְאֲנָשֵׁי הָאוֹצָר הַמְלֻכּוּתִי הַחֲלוּ בּוֹדְקִים בְּרִשְׁמֹתֵיהֶם הָאֵם הִיא גְנוּזָה בְּמִרְתְּפֵי הָאֲרָמוֹן.

"מִצְאָתֵינוּ", קָרָא אֶחָד מִנְעָרֵי הָאוֹצָר, וְהַמְשִׁיג בְּקוֹל חֲלָשׁ יוֹתֵר "כְּתוּב כָּאֵן, שֶׁהָאָבֹן הַזֶּה נִמְצָא... אַה... בְּכִתְרוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ".

"נִכּוֹן יוֹתֵר לוֹמֵר..." הוּא הַמְשִׁיג "שִׁזְהִי הָאָבֹן הַמְרַקְזִית בְּכִתְרוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ. אִם נִרְצָה לְטַחֵן אֶת הָאָבֹן הַזֶּה כְּדֵי לְרַקֵּחַ שְׂקוּי מְרַפָּא לְנִסְיָה, יִהְרַס הַכְּתָר כְּלוֹ".

אָךְ אִף שְׂרִיר לֹא זָז בְּפָנָיו שֶׁל הַמֶּלֶךְ כְּשֶׁהִסִּיר אֶת הַכְּתָר מֵעַל רֹאשׁוֹ וְהִגִּישׁוּ לְרֹפֵא הַקְּשִׁישׁ שֶׁלְקַח אוֹתוֹ בְּיָדָיו הוֹעֲדוֹת. "עֲשֵׂה אֶת מַה שְׂצָרְיָךְ", אָמַר בְּקוֹל בּוֹטֵחַ.

"אִם רַק נִצְלִיחַ לְהַכְנִיֵס לְפִיו שֶׁל הַנְּסִיג טֶפֶה אַחַת מִהַמְשֻׁקָה שֶׁנִּכְיֵן מִהֵיִהְלוּם הַיְקָר הַזֶּה", הַתְּרַגֵּשׁ הַרֹפֵא, "נוֹכַל לְהַצִּיל אֶת חַיָּו".

בְּאִמְצָעוֹת מְשֻׁל זֶה, בְּאֵר הָאֲדָמוֹר הַזָּקֵן כִּיצַד נִתָּן לְהַפְיֵץ אֶת תּוֹרַת הַחֲסִידוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, לְמִרוֹת שְׁלֵעֲתִים הַהַפְצָה הַנִּרְחֶבֶת עֲלוֹלָה לְגֵרָם לְבִיאֵי לְחֲסִידוֹת.

הַחֲסִידוֹת הֵיא הֵיִהְלוּם הַיְקָר בְּכִתְרוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּשִׁבִיל בְּנָיו הָאֶהוּבִים, עִם יִשְׂרָאֵל, מוֹכֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁחַק אֶת הֵיִהְלוּם שֶׁבַּכְּתָר.

בְּדוֹרְנוֹ זֶה, מְחַדֵּשׁ הַרְבֵּי, אֵי אֶפְשֵׁר לְהַסְתַּפֵּק בְּ"טֶפֶה אַחַת" מִשְׂקוּי הַמְרַפָּא - תּוֹרַת הַחֲסִידוֹת. חוֹבָה לְלִמּוּד בְּהַעֲמָקָה וְהַבְּנָה, כְּשִׁיטַת חַב"ד.

נִתְאַמֵּץ כְּלָנוּ לְהוֹסִיף וְלְלִמּוּד מִתּוֹרַת חַב"ד, וְנִנְזָה לְגֵאֲלָה בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ!

(מְעַבֵּד עַל פִּי שִׁיחַת י"ט כִּסְלוֹ - לְקוּטֵי שִׁיחַת חֶלֶק ל')

כְּבָר שְׁבוּעוֹת אֲרָכִים שְׁעָצַב כְּבֵד שְׂרִוי עַל מַהֲלָךְ הַחַיִּים בְּאֲרָמוֹן. הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיְתָה שׁוֹרָה כָּאֵן תְּמִיד, אֵינְנָה עוֹד בְּנִמְצָא.

בְּהַתְחַלָּה, לֹא הִיָּה בְּרוּר שְׂמֵדָבָר בְּמִשְׁהוֹ רְצִינִי. הַנְּסִיג יוֹרֵשׁ הַעֲצָר הַרְגִישׁ כְּאֵב רֹאשׁ חֲזָק, וּפְנָה לְנוּחַ בְּחִדְרוֹ הַמְהַדָּר.

הַמְנוּחָה הַקְּצָרָה אֶלֶּיָּה נִכְנַס הַנְּסִיג, הִלְכָה וְהַתְּאָרְכָה. הַהֲרַגְשָׁה הִלֵּא נְעִימָה שְׁפִשְׁטָה בְּגוּפוֹ, הַתְּבַרְרָה כְּמַחְלָה חֲמוּרָה שְׂרוּפְאֵי הָאֲרָמוֹן אֶפְלוּ לֹא יִדְעוּ אֶת שְׂמָה.

הַבְּדִיקוֹת הַמְקִיפּוֹת שֶׁנְּעָרְכוּ לָבֹן הַמְלָךְ מְדֵי יוֹם לֹא גִלוּ אֶת שְׂרִשָּׁה שֶׁל מַחְלָתוֹ, וּמִצְבּוֹ הִלָּךְ וְהַתְּדַדְּרָה. הַרֹפֵאִים הָיוּ אוֹבְדֵי עֲצוֹת.

יוֹם בְּהִיר אֶחָד, הָאִיר אוֹר קְלוּשׁ שֶׁל תְּקוּנָה בְּחִדְרֵים הַמְּפֹאָרִים בְּעִיר הַמְּלוּכָה...

שׁוֹמְרֵי הַשְּׂעָר הִגִּיעוּ נִסְעָרִים אֶל מְמַנָּה הָאֲבֻטָּחָה. קְשִׁישׁ לְבוּשׁ סְחָבוֹת נֶאֱצַב בְּפֶתַח הָאֲרָמוֹן וּמִבְקֵשׁ לְהַפְנֵס. לְטַעֲנָתוֹ, עָלָיו לְהַפְגִּישׁ עִם הַרֹפֵא הַרְאִשִׁי שֶׁל הָאֲרָמוֹן תְּכַף וּמִיד.

"אוֹלֵי זֶה קְשׁוֹר לְמַחְלָה הַמְסֻתּוֹרִית שֶׁל הַנְּסִיג", שְׁעָרוּ הַשׁוֹמְרִים וּבִקְשׁוּ רִשׁוּת לְהַכְנִיֵס אֶת הַהִלָּךְ. "תְּבִיאֵנוּ אוֹתוֹ לְכָאֵן מִהֵרָ!" בָּאָה הַפְּקָדָה, וּבִצְעָה לֵלֵא שֶׁהִיֹת.

הַזָּקֵן, שֶׁהַתְּגִלָּה כְּרֹפֵא כְּפָרִי מְקַצֵּה הַמְּמַלְכָה, שָׁמַע עַל הַמַּחְלָה הַמְסֻתּוֹרִית שֶׁפְּקָדָה אֶת הַנְּסִיג. אִם הַסְּפּוּרִים שֶׁשָּׁמַע אָכֵן נְכוּנִים, סִפֵּר, הֵרִי הוּא מְפִיר אֶת הַמַּחְלָה, וְיֵשׁ לוֹ אֶפְלוּ תְּרוּפָה בְּשִׁבִילָה.

בְּדִיקָה מְקִיפָה שֶׁנְּעָרְכָה בַּחֹלָה, שֶׁמִּצְבּוֹ הַמְשִׁיג לְהַתְּדַדְּרָה, גִּלְתָּה שֶׁאָכֵן מְדַבֵּר בְּאוֹתָהּ מַחְלָה.

"הַמַּחְלָה הִיא מוֹפִיעָה בְּסִפְרֵי רְפוּאָה עֲתִיקִים", רָעַד קוֹלוֹ שֶׁל הַרֹפֵא הַקְּשִׁישׁ בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת, "אִךְ הַתְּרוּפָה עֲבוּרָה יְקָרָה מְאֹד.

"אֲשַׁלֵּם כָּל הוֹן שֶׁבְּעוֹלָם", הִשְׁבִּיב הַמֶּלֶךְ לֵלֵא הַסּוֹס. "רַק אֲמוֹר לִי כִּיצַד אוֹכַל לְרַפָּא אֶת בְּנֵי הָאֶהוּב".

אין יהודי בודד

רבות מופתי

סיפור חודשי מנשיא הדור

נתקל מידי בשאלה: "איך היה בבית הספר היום?" התשובה הרגילה, "כמו תמיד" לא הספיקה, ואביו שאל שוב: "האם הלכת לבית הספר היום? ואתמול? ובשבועים האחרונים." אלי הודה מידי. בקול נמוך הוא ספר לאביו על ההחלטה שקבל, שלא לסבל עוד את ההשפלות בבית הספר.

אביו של אלי שמע על ההתרחשויות וקבל יחד את החלטה - מאותו יום והלאה אלי יתלנה אליו לעבודתו, במקום ללכת לבית הספר. להחלטה זו הייתה משמעות חמורה, שכן לפי החק חובה על כל ילד לבוא לבית הספר.

מכתבי האזהרה מהרשויות המקומיות החלו להופיע בתבת הדאר של המשפחה, מתרים בהם לשלח את אלי לבית הספר מידי. אביו של אלי לא ידע מה לעשות. עד לאותו לילה, בו נזכר בחלומו ביום אחד מיחד בהיותו בן שלש.

בחלומו, ראה אביו של אלי את עצמו יושב על ברפי סבתו, שאומרת לו "זכור, בכל פעם שתהיה בצרה הרבי מלייבאוויטש יוכל לעזור לך".

אביו של אלי לא ידע מי זה הרבי מלייבאוויטש, אך החלום המיחד עורר את התרגשותו ובבקר שלמחרת הוא פנה להתפלל בבית הכנסת. הוא בקש מן הגבאי לפתח עבורו את ארון הקדש ושם שפך את לבו בתפלה חמה.

...

כמה ימים קדם לכן, בניו יורק שבאמריקה, קבל הרב משה קוטלרסקי שיחת טלפון מהרב חודקוב - מזכירו של הרבי. "הרבי רוצה שתסע מידי לאי קורקאו".

הרב קוטלרסקי לא התמהמה. הוא נטל עמו עוד בחור צעיר ושניהם יחד עלו על מטוס לכוון האי המרוחק. כאשר הגיעו לנמל התעופה, לא ידעו מה עליהם לעשות באי, ולכן עצרו מוניית ובקשו מהנהג לקחת אותם לבית כנסת.

בקורקאו קים בית כנסת יהודי עתיק, ובדרך קלל כאשר

התלמיד אלי גרוסמן היה אחד התלמידים הבעייתיים בבית הספר המקומי בקורקאו. לא, אלי לא היה עצלן. הוא גם לא היה טפש. ובכל זאת, לא הצליח אלי להשתלב בבית הספר, מסבה אחת ויחידה. אלי היה גאה ביהדותו.

באותה תקופה לא היה בקורקאו - אי יפהפה באיים הקאריביים, אפלו בית ספר יהודי אחד. הוריו של אלי שלחו אותו בלית ברירה לבית הספר הנוצרי, שהיה בית הספר היחיד באי.

למרות שבבית משפחת גרוסמן לא הקפידו על קיום תורה ומצוות, לא הסכים אלי בשום אופן להשתתף בשעורי הנצרות ובטקסים שהתקיימו בבית הספר. התלמידים הגויים, שלא אהבו את הילד החרגי, התמידו להציק לו. בכל פעם שהיה נגש למוזיאון או למנהל, נתקל אלי ביחס לא אוהד.

כשהגיע אלי לכיתה ז', המצב כבר היה בלתי נסבל. המריבות בינו לבין שאר התלמידים הלכו והתרבו, ויחסו של המנהל אליו היה עויני. בקר אחד, כאשר אביו של אלי הוריד אותו ממכוניתו ליד בית הספר, לא נגש אלי לשער המוביל לבית הספר. במקום זה הוא נגש למגרש הגולף שהיה בקרבת מקום, ושחק במשך כל שעות הלמודים.

כאשר הסתים יום הלמודים בבית הספר, הרים אלי את הילקוט על כתפיו, ונגש אל הכניסה לבית הספר. כאשר אביו שאל "כיצד עבר היום?", השיב אלי בסתמיית "כרגיל", ולא ספר מאומה על מה שעבר עליו.

מאז, בכל יום, הגיע אלי לבית הספר עם אביו, אך לא נכנס בשעריו. במשך שבועים, בלה אלי את חציו הראשון של היום במגרש המשחקים.

אך אז הכל השתבש. שיחת טלפון שקבל אביו ממנהל בית הספר, שבקש לברר מדוע אלי לא מגיע לבית הספר, גלתה את הסוד.

כאשר עלה אלי לרכבו של אביו בצעהרי אותו יום, הוא

התעלף. הִיא זֶה לֹא אַחַר מֵאֲבִיו שֶׁל אֵלֵי שָׁאָה סִיִּים לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת לְה' שֶׁיַּעֲזֹר לוֹ וּלְבָנָו לְהִתְמוֹדֵד עִם הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים שֶׁעוֹמְדִים בְּפִנְיָהֶם, וְהֵנָּה הוּא פּוֹגֵשׁ מוֹלוֹ אֶת שְׁלִיחוֹ שֶׁל הַרְבֵּי מְלִיּוּבֵאוּיִטְשׁ עָלָיו סִפְרָה לוֹ סִבְתוֹ.

הַרְבֵּי קוֹטְלֶרְסְקִי שָׁמַע אֶת הַסְּפֹר וְהִזְמִין אֶת אֵלֵי לְטוֹס בְּקִיץ לְמַחְנֵה "גֵּן יִשְׂרָאֵל" בְּנֵי יוֹרֵק כְּדִי לְהַפִּיר יוֹתֵר אֶת יְהוּדוֹתוֹ, וּמִשָּׁם לְהַמְשִׁיךְ לְלִמּוּדִים בְּמוֹסֵד יְהוּדֵי בְּעִיר. הִצָּעְתוֹ הִתְקַבְּלָה בְּשִׂמְחָה עַל יְדֵי אֵלֵי וְאֲבִיו, שֶׁנוֹכַח וְלִרְאוֹת שֶׁנִּשְׂאֵי הַדּוֹר חוֹשֵׁב עַל כָּל יְהוּדֵי, וּמִסִּיעַ לוֹ תַּמִּיד.

תָּרִים בָּאֵי מְבַקְשִׁים לְהַגִּיעַ לְבֵית כְּנֶסֶת הֵם מִתְכַּוְּנִים לְהַגִּיעַ אֵלָיו. אָךְ מִשׁוֹם מָה, נִהַג הַמוֹנִית עָלֶיהָ עָלוּ שְׁנֵי הַחַב"דִּיקִים בָּחַר לְהֵבִיא אוֹתָם לְבֵית כְּנֶסֶת שְׁכוֹנַתִּי קָטָן.

הַמוֹנִית עֲצָרָה לִיד בֵּית הַכְּנֶסֶת, וְהַרְבֵּי קוֹטְלֶרְסְקִי הִבְחִין בְּאֶדָם שֶׁיֵּצֵא מִפֶּתַח הַבְּנִין. הוּא רָאָה בְּכֹף הַזְּדִמְנוּת לְקַבֵּל מִידַע עַל הַקְּהֵלָה הַיְּהוּדִית הַמְּקוּמֵית וּפְנָה אֵלָיו: "נִשְׁלַחְנוּ לְכָאן עַל יְדֵי הַרְבֵּי מְלִיּוּבֵאוּיִטְשׁ. בְּרִצּוֹנֵנוּ לְהַפִּיר אֶת הַיְּהוּדִים כְּאֵן...".

אוֹתוֹ יְהוּדֵי שָׁמַע אֶת דְּבָרָיו שֶׁל הַרְבֵּי קוֹטְלֶרְסְקִי וְכִמְעַט

צִלִּילִים שֶׁל גַּעגוּעַ

נקודה בזמן
זמנים בתולדות חסידות חב"ד

מפיו של הרבי, במעמד נורא הוד שפָּזָה, מקבלות המלים משמעות יחודית ועמקה.

ההתרגשות בקרב קהל החסידים המצטופפים, מרקיעה שחקים. בעוד דקות אחדות יצא רבם - הרבי המהר"ש לומר בפניהם מאמר חסידות.

אהבת החסידים לרבם גדולה היא מכדי שנוכל לתארה, והם אינם מוכנים להסתפק במאמרי השבת שנאמרים מדי שבוע.

באותה תקופה, מצבו הבריאותי של הרבי לא היה משפר. פעמים רבות נעדר הרבי מבירת החסידות - ליובאוויטש ונסע לעירות מרפא כדי לחזק את גופו.

כאשר מורה לוח השנה על חג או מועד, מבקשים התלמידים בכל מאוּדָם לזכות ולשמע דברי חסידות מפי הרבי.

באותם זמנים, נפרת היתה בעירה פלה ירידה כללית, ברוחניות, ואפלו בגשמיות.

הדרך בה הם מבטאים את חפצם ורצונם, מרתקת.

אך כעת, נמצא הרבי המהר"ש בעירה. וכמנהגו בעת שהותו בליובאוויטש, יצא הרבי לומר חסידות לחסידיו בבקר יום השבת, לפני תפלת שחרית.

בין מנחה לערבית החג, מתקבצים החסידים סמוך לפתח חדרו של הרבי, ממש כמו בזמנים בהם היה עתיד הרבי לצאת לפתח הדלת ולומר בפניהם מאמר.

כדי שלא להכביד על הרבי, שההליכה קשה עליו, מובא הסטנדר אל פתח חדרו האישי.

כדי להשמיע לרבי את בקשתם, פותחים החסידים בנגון נוגה - מנגוני אדמו"ר הזקן, נגון מלא געגועים.

קהל החסידים גודש את המבואה שלפני הפתח, כאשר למעט יחידי סגלה בודדים מזקני החסידים, עומדים כלם על רגליהם.

הקול העולה משירתם של הקהל הרב ממיס לבבות, ותקנתם של החסידים היא שפאשר ישמע הרבי את הנגון - יוסיף לו הדבר כח ועז לומר בפניהם חסידות.

הרבי יוצא אל פתח החדר, ואת השקט ששורר במקום נתן ממש למשש. דבורו של הרבי הוא בטון חלוש ואף אחד לא רוצה להפסיד חליקה אות מדבריו הקדושים.

אם תם הנגון ולא זכו החסידים לראות את פני רבם, הם אינם מתאשים. הנגון מושר טוב מההתחלה, טוב ושוב ושוב.

באורים עמוקים מפנימיות התורה מתחילים לנבוע מפיו של הרבי, ויחד עם התקדמות המאמר הולך קולו של הרבי וגובר.

עד שיזכו לראות את פני רבם, עד שיזכו לשמע את דבריו הקדושים מחיי הלכבות.

נתן לראות במוחש כיצד עצם אמירת החסידות - דברי אלקים חיים - מזרמה כחות מחדשים ברבי, שיושב על קסאו וקולו מתחזק מרגע לרגע.

כאשר ממשמשים מי החנכה ובאים, עולזים החסידים, ששים ושמחים. בחג זה, הם זוכים בזכות נפלאה ועצומה.

התלהבותו של הרבי כובשת את הנוכחים כלם, שמתעלים לעולמות רוחניים. "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ", מבאר הרבי את פסוקי התהלים.

בכל יום מימות החנכה נוכח הרבי בעת הדלקת הנרות בבית המדרש הגדול.

הנשמה אינה חפצה לשהות בגן עדן העליון או התחתון, מבקשה היחיד הוא להתבטל ולהכלל בה'.

זמן רב יותר בבית המדרש ואנו נזכר לראותו.
ואכן, נגון מיחד הלחן למלים, ולאחר הדלקת נרות הנזכר
החלו החסידים לנגן את הנגון החדש.
כפי שצפוי, המתין הרבי במקומו עד לסיום הנגון במלים
"על נסיו ועל נפלאותיה ועל ישועותיה", ורק אז שב לחדרו.
והחסידים? הם הרגישו שגם חנכה פרטי ארע להם. כל
דקה נוספת בה זכו להתראות עם הרבי הייתה יקרה להם
מפז ומפנינים.
ואף אנו נאחל, שזנזכה כבר לגאלה האמתית והשלמה, אז
נזכה להתראות עם רבנו - בקרוב ממש!

במשך שמונה ימים ברציפות שוהה הרבי במחיצת חסידיו,
שעינם אינה שובעת מלחזות בזיו פניו הקדושות.
אחד מחברי ה"קאפעלע" - מקהלת החצר שמרכבת
מחסידים יודעי שיר ומיטיבי נגן, זם רעיון נפלא.
כיון שהרבי נצב על עמדו מתחלת אמירת ברכות ההדלקה
ועד לסיום אמירת "הנרות הללו" שאחרי ההדלקה, נתן
להרויח זמן נוסף בחברת הרבי.
כל שעלינו לעשות, טען אותו בעל מנגן, הוא לחבר נגון
ארוך יותר לתפלת "הנרות הללו".
כה, תארו אמירת התפלה יותר זמן, וממילא - ישאר הרבי

דיקנות והתקשרות

הדור השביעי

קיום לדמותם על חסידים בני ימינו

בסיום אותו חדש, במהלכו הפך ר' אפרים לחסיד מן המנגן, הוא זכה להפגס ליחידות אצל הרבי הרי"צ, שפרכו בהצלחה.

לאחר מאמצים רבים, הצליח ר' אפרים להשיג את המסמכים הדרושים לעליה לארץ, ולאחר מסע של נדודים הגיע לאודסה, שם עלה על אגיה שהובילה אותו לחופי ארץ ישראל.

בארץ, נכנס ר' אפרים ללמוד בישיבת תורת אמת החב"דית בירושלים, שם שקד על התורה ועל העבודה במסירות נפלאה. ממכתבים שקבל באותה תקופה מהרבי הרי"צ נזכר שר' אפרים כתב לרבי על סדר עבודת ה' שלו ובקש עצות והוראות.

לאחר נשואיו לבתו של החסיד ר' אברהם פריז, המשיך ר' אפרים לשקד על למודיו - בהוראתו המפורשת של הרבי הרי"צ.

באותם שנים יצא הרבי הרי"צ בקריאה "לא לתר לתשובה לא לתר לגאולה", והכריז על בואה הקרוב של הגאולה השלמה. הוצאת הספרים קה"ת הפיקה אז עתון באידיש בשם "הקריאה והקדשה", ובו הדפיסו גם דבריו של הרבי הרי"צ על הגאולה הממשמששת ונבאה.

חותנו של ר' אפרים, ר' אברהם פריז, היה שתף למלאכת ההוצאה לאור של העתון לצדו של הרבי נשיא דורנו, ור' אפרים עסק במרץ בהפצת הגליונות בארץ.

...

בשנת תש"ט, נכנס ר' אפרים לראשונה למלאכת העסקנות הצבורית, כאשר מנהל למנהל ישיבת תומכי תמימים בלוד, שהוקמה רק חצי שנה קודם לכן.

מסירותו היחודית של ר' אפרים באה לידי בטוי בדאגתו הפנה לתלמידים, בצורה נפלאה ומיחדת.

בשנים הראשונות, נותרה משפחתו לגור בירושלים. בכל שבוע נסע ר' אפרים לישיבה בלוד ביום ראשון, וחזר לביתו רק לקראת שבת.

דאגתו לכספי הישיבה הייתה מחלטת, ואפילו כסאו האישי במשרד היה מתרומה שהתקבלה מאולם שמחות שנתן את הכסאות לישיבה משום שלא היה לו צורך בהם.

בחרף שנת תש"א הציע החסיד הרב משה דובינסקי לחסיד הנודע הרב אברהם פריז הצעת שדוכין לבתו, את בחור אפרים וולף.

ר' אברהם, שלא עשה צעד אחד בלי לשאל את רבו, ודאי שלא צעד גורלי שכזה, נכנס אל הרבי הרי"צ כדי לשאל אותו לדעתו על השדוך.

תשובתו של הרבי הייתה מפתיעה: "נטעתי ארז בארץ הקדש". מובן שלאחר הצהרה שכזאת מפי הרבי, הסכים ר' אברהם מידיית לשדוך, והשנים באו בקשרי שדוכין.

מיהו אותו בחור עליו התבטא הרבי הרי"צ בטוי נדיר שכזה? לדמותו של הרב אפרים וולף, מראשי עסקני חב"ד בארץ הקדש, בשורות הבאות.

...

הקשר הראשון של ר' אפרים עם חסידות חב"ד החל דווקא בנסבות מצערות. כאשר עלו הנאצים לשלטון בגרמניה, ראה אביו את הנולד ונמלט עם כל משפחתו מהמדינה. ר' אפרים שהיה אז בחור צעיר, עבר ללמוד בישיבה הגדולה של טעלז.

שם, הפיר הנער את המשפיע ר' שמואל לויטין, ששהה בעיירה ראקשיק, והשתתף בהחבא בשערי החסידות שמסר ר' שמואל.

לקראת חדש תשרי תרצ"ט, שלח אותו ר' שמואל לויטין לחג את החגים באטווק, במחצתו של הרבי הרי"צ. שם פגש ר' אפרים לראשונה גם את חתנו של הרבי הרי"צ - הרבי נשיא דורנו.

מי האיש? הרב אפרים וולף

נולד בכ"א מנחם אב תר"פ בעיר נירנברג שבגרמניה להוריו הרב בנימין ובריינדל שמש נציגו של הרבי בארץ, ונשא בשורה של תפקידים בנהול עסקנות חב"ד בארץ הקודש, כשבין היתר נהל את ישיבת תומכי תמימים המרכזית ועמד בראש אגודת חסידי חב"ד בארץ הקודש נפטור בכ"ו שבט תשס"ג

הקשר הישיר בין מזכירות הרבי בניו יורק ובין חסידי חב"ד בארץ הקודש עבר דרך המזכיר הרב חודקוב ור' אפרים. החל משנת תש"ל החל נהג קבוע. כמה פעמים בשבוע היה הרב חודקוב מתקשר לישיבה בלוד ומשוחח עם ר' אפרים על הנושאים שעמדו על הפרק.

ר' אפרים עובר לפני הרבי בחלוקת דולרים

כדי להבהיר היטב שאכן הובנו ההוראות על בנרן, הקפיד ר' אפרים לשבת בסיומה של כל שיחה ולהעלות על הכתב את מסקנותיה של השיחה הטלפונית. את רשימת המטלות כפי שהיא עתיד לבצע, שגר ר' אפרים בחזרה למזכירות הרבי, כדי לודא שפונותיהם הובנו כראוי.

הסדר המופתי של ר' אפרים גרם לו לתיק את כל אותם מכתבים המתעדים את הוראות הרבי על נושאים רבים בעניני חב"ד בארץ הקודש. סדרת ספרים עבי כרס בשם "ימי תמימים" מלקטת את כל אותם מענות הרבי, ומהנהג צהר לפועלו הרב של ר' אפרים לחזוק ובסוס חומת חב"ד בישראל.

גם מקומם של הדיווחים על התנעדות "ט כסלו המרכזית בכפר חב"ד ופעולות מרכזיות נוספות לא נפקד, כאשר מכל שורה נתן לראות פיצד ר' אפרים אינו מתניח לעצמו או לרצונותיו האישיים, ואמת המדה היחידה היא פיצד נתן לפעל שרצונותיו של הרבי יתגשמו בפעל.

...

ככ"ו שבט תשס"ג נפטור ר' אפרים לאחר מחלה, אך צאצאיו ממשיכים את דרכו, ורבים מצאצאיו הם שלוחי הרבי בנקודות שונות ברחבי תבל.

הרב ישראל גרוסמן, שמשמש כראש הישיבה במשך עשרות שנים, ספר פיצד העלה פעם זכרונות במחיצת ר' אפרים מאותם שנות בראשית של הקמת הישיבה. כאשר הזכיר בפני ר' אפרים את התנאים הקשים שהיו אז בישיבה, נכר היה צער אמתי ומוחשי על פניו של ר' אפרים ששאל בכאב "מדוע לא רמזת לי על הקשיים?".

צער התחלף בקורת רוח של ממש כאשר תאר את התנאים הנוכחיים בישיבה, שהשתפרו פלאים.

במקרה אחר, הבחין ר' אפרים באחת מהעובדות במטבח הישיבה שנוכר עליה שמצב רוחה ירוד. ואכן, טביעת עינו התבררה כנכונה. בעיות כלכליות הקשו עליה והיא היתה מיאשת.

ר' אפרים הניח את כל טרדויותו העצומות והקדיש את זמנו היקר כדי לעזור לאותה אשה ולפתור את בעיותיה. כך השתלבו להם מסירות דיקנית לעניני הכלל - שנבעה מהתקשרות איתנה לרבי ומהמאמץ למלא את רצונו, עם אנושיות ולבביות מעוררי התפעלות.

מלבד עסקנותו הצבורית והפרטית, הקפיד ר' אפרים לשמור על סדרי לימוד קבועים והיה תלמיד חכם מפלג. בכל יום היה עוצר את עסוקיו הרבים לשעה תמימה ולומד גמרא בחברותא עם אחד מתלמידי הישיבה.

...

ממשךדו הצר בלוד, נהל ר' אפרים ביד רמה את כל עניני חב"ד בארץ, כשהוא משמש רשמית ומעשית כנציגו האישי של הרבי בארץ.

כְּנוֹס מְאַחַד!

חֲדָשׁ מ-770

אירועים והתרחשויות הסעווען סעווענטי

לְמִשָּׁךְ שְׁלֹשָׁה יָמִים עֵטְתָה שְׂכוֹנַת קְרָאוּן-הַיִּיטְס חַג וְשִׂמְחָה • אֲלֵפֵי שְׁלוּחִים מְכַל קְצוּוֹת תֵּבֵל הַתְּאַסְפוּ יַחַד מֵתוֹךְ אַחוֹת רַעִים • כְּתַבְנוּ בְּנֵי יוֹרֵק בְּרִשְׁמֵיִם מֵרַתְקִים

מאות השלוחים שיצאו למשימתם אחרי ג' תמוז מעידים גם הם בעצם קיימם על העבדה ש"אף הוא בחיים".

אך לא די לנו בחיים רוחניים. רצוננו לראות את מלכנו בעיני בשר, לזכות טוב להתנעדות עם הרבי בשבת של הכנוס, לחזות באור פני מלך חיים.

שבת קדש מהנה נקדה מיחדת של התרוממות הרוח. המנגן המרפזי של התפלות ב-770 גדל פלאים עם מאות אורחים שמרגישים כאן בבית.

התרגשות מיחדת גורם המנגן שמתקנים לאחר התפלה המרכזית ומיעד לשלוחים הצעירים - בגיהם של השלוחים.

למעלה משבע מאות ילדים הגיעו לכנוס ומשתתפים בתכנית מיחדת שמארגנת עבורם על ידי תלמידי התמימים מהישיבה המרכזית ב-770.

החיות וההתלהבות בתפלה מוכיחים טוב, בפעם המי-יודע-כמה: בניו של הרבי חיים אתו באופן מוחשי.

גם חדרו הקדוש של הרבי עמוס עד להתפקע בשלוחים רבים שמתפללים במקום את תפלות ליל שבת. הכמיהה לזכות להתראות עם הרבי - מדגשת.

התכונה הרבה ברחובות שכונת קראון-הייטס שבניו יורק מלמדת על התרחשות מיחדת. המוני חסידים מזקנים שגודשים את האזור מעידים על ארוע מיחד.

מאז שנת תשמ"ח מתקנים בשכונה כנוס השלוחים העולמי ומארח את שלוחי הרבי מארבע כנפות תבל.

בכנוס הראשון, שנערך על פי בקשת הרבי, השתתפו רק כמה עשרות של שלוחים. מאז, הולך המספר וגדל, ובכנוס האחרון פגשנו למעלה משלשת אלפים שלוחים.

ביום ששי, מתאספים יחד כל השלוחים באהל הקדוש של הרבי. לאחר הכנות ראיות חותמים כלם על פ"נ כללי, בנוסף לפ"נ האישי, ובו בקשות עבור כלל השלוחים, חסידי חב"ד ועם ישראל כלו.

סביב למקום מנוחת הקדוש מצטופפים עשרות. עוד מאות צובאים על הדלת מבחוא, מאזינים לנציג אגדת חסידי חב"ד שקורא את הפ"נ הכללי בקול נשבר.

הזעקה קורעת את הלב. רצוננו לראות את מלכנו! לכלם ברור שהרבי אנתנו גם היום, הם, שעוסקים בשליחותו מדי יום ביומו, מרגישים היטב את עזרתו על כל צעד ושעל ונוכחים לראות את השפעתו הרבה.

ראיון החדש

בצל הכנוס העולמי הגדול והחגיגי, מתקיים כנוס לא פחות חשוב, זהו כנוסם של בני השלוחים - השלוחים הצעירים. החיל בצבאות ה' מענדי ברגמן, שליח צעיר במחוז ני'ני שברוסיה. פתבנו שוחח אתו על הכנוס ועל השליחות.

איך למשול?

פגשתי ילדים שאני לומד אתם באמצעות המחשב, וזה שהתראנו פנים אל פנים ולא באמצעות תמונה או וידאו חזק את הקשר בינינו.

ובפעם הבאה שיהיה לי קצת קשה בעבודת השליחות, אני בטוח שהזכרונות מעוד עשרות ומאות ילדים שמתמודדים בגבורה עם אותם נסיונות כמו שלי יעורו לי להתגבר!

תודה רבה, ובהצלחה!

ילדי השלוחים, ובראש שלי עלו כל התאורים על "יחידות" פיצד עמדו מול הרבי ושמעו ממנו הנראות.

הרגשתי שהרבי שומע כל מילה מהפ"נ שקראתי. קשה מאוד לתאר את זה, אבל כששוחחתי עם עוד כמה שלוחים צעירים התברר שזו הייתה גם הרגשתם.

מה אתה יכול לספר לנו על הכנוס המיוחד של ילדי השלוחים?

טוב, דבר ראשון אני חייב לומר תודה בהזדמנות הזו לכל מי שארגן לנו את הקעמפ הנפלא הזה שנקרא "כנוס השלוחים הצעירים".

ההנאה שהייתה לי היא לא רק שלשתי הימים האלו בזהם היינו יחד. גם במהלך השנה הקרובה אני חושב שהכנוס ילנה אותי.

זו כבר הפעם השנייה שלך מענדי, בכנוס השלוחים. מה אתה יכול לספר לנו על החוויה?

ההתרגשות שלי מהכנוס מתחלקת לשתיים: עצם השמחה על הנסיעה לרבי, והחוויה של המפגש עם שלוחים צעירים אחרים בכנוס.

תרצה לספר לנו על החוויה העקרית - הנסיעה לרבי?

כפי שכבר אמרנו, זו לא הפעם הראשונה שהגעתי לרבי. בכל פעם, הרגש של הגעגועים לרבי שקיים אצל כל ילד חסידי במשך כל השנה עולה ומתחזק.

יש גם רגש לכיוון השני. פאטר מגיעים לרבי מרגישים שהרבי נמצא איתנו. וכנחתי לאהל יחד עם כל הקבוצה של

מטרת הסדנאות היא לתת לשלוחים את הכלים להתמודד עם האתגרים שעומדים בפניהם בצורה טובה יותר.

את הכנוס חותם, בסיומו של היום השלישי, מעמד ה"בנקעט" שמתקיים באולם מפאָר בניו יורק.

אלפי השלוחים מתכנסים יחד לארוע חגיגי, שכלו הצדעה למוסד הקדוש שהקים הרבי - מפעל השליחות.

שיאו של הערב הוא מעמד ה"רולקול" בו מכריז המנחה את שמות המדינות בהן פועלים שלוחי הרבי, כשכל שליח ששם מדינתו הכרז נעמד במקומו לקול מחיאות כפיים.

לאחר מכן, מכריז המנחה את השנים לארץ נשיאותו של הרבי, פאטר כל השלוחים שיצאו לשליחותם באותה שנה שיהיה נעמדים במקומם.

מרגש לראות כמה רבים הם השלוחים שיצאו לאחר ג' תמוז. אין ספק, הרבי אתנו, חב"ד לעבט!

סעודות השבת בלינה וביום הופכות להתנעציות פעילות, פאטר השלוחים מנצלים את ההזדמנות הנדירה להתראות עם חבריהם, שבמשך השנה רחוקים מהם מרחק רב.

במוצאי שבת, מתקיימת סעודת מלנה מלכה יחודית, בה נושאים דברים כמה מתיקי השלוחים על נושאים חשובים בסדר היום. גם סעודה זו הופכת - איך לא? - להתנעצות סוחפת.

בבקר יום ראשון, לאחר תפלת שחרית, מתקבצים השלוחים לתמונה משתפת בחזית 770.

עשרות פרימידות, שמזכירות את ימי האור בהם נבנו מבנים מהסוג הזה בתוף 770 כדי להכיל את המשתתפים בהתנעצות הרבי, מוקמות לצד התמונה.

לאחר התמונה, פונים השלוחים לסדרה של סדנאות שנוערכות עבורם על ידי שורה של ממחים ושלוחים.

ותחזינה עינינו

סיור מצולם בבית חיינו - 770

ה'זאל' הגדול

קומת המרתף של 770 קלה, מהנה את בית המדרש הגדול, המכנה בפני החסידים ה'זאל'. מקור השם 'זאל' הוא בשפה הרוסית. כך כנה האולם בעירה ליובאוויטש מאז ומקדם, וכך נקבע שם אולמות התפלה והלמוד כלם בחסידות חב"ד.

כאשר נקנה הבנין, קומת המרתף לא הייתה פעילה לתפלות, והכנוי "הזאל הגדול" כן לחדר הגדול מבין שני חדרי בית המדרש שבקומת הכניסה. אולם, כאשר המקום היה צר מלהכיל את עדת חסידי חב"ד שהלכה וגדלה, הכשרה החנה שלצד הבנין לתפלה.

במקום, שכנה ה"שאלאש", נערכו בתחלה התועדויות של הרבי עוד לפני שהתקנו בו גג, ואט אט התפתח המקום ונאטם מפני גשמים ורוחות.

כאשר נרפשו הבנינים הסמוכים ל-770 על ידי אגדת חסידי חב"ד, החלו להכשיר את קומת המרתף לשמש כאולם תפלה. העבודות החלו בחדש אלול מתוך כוונה לסיים אותן עד לימים הנוראים.

בפעל נמשכה העבודה יותר מהמתכנן, וכאשר נוכחו תלמידי התמימים בערב חג הסוכות שהפועלים מתכננים לדחות את שבירת הקיר בין שני הבנינים הם קמו ועשו מעשה. צנור ברזל עבה שמש כפטיש, ובמהלך הלילה של ערב החג נעשתה המלאכה והשלימה את חבור שני המרתפים לאולם אחד גדול.

בהמשך, הרחב המרתף עוד יותר לכוון מזרח, ובית המדרש גדל עוד יותר.

בזאל הגדול התקיימו כמעט כל התועדויות הרבי, בימות החול ובשבתות. בחלק מהשנים היה זה גם המקום בו התפלל הרבי את התפלות היומיות. בהזדמנויות רבות לאחר אמירת שיחה ערך הרבי בזאל הגדול חלוקות של דולרים, קונטרסים ועוד.

גם ה"ראלי" - כנוסי הילדים המפרסמים, נערכו בזאל הגדול של 770, ומעמד ה"חנכה לייב" - שדור עולמי של הדלקת נרות חנכה ממוקדים רבים ברחבי העולם התנהל מ-770 ובמרכזו עמדה הדלקת החנפיה בזאל הגדול בנוכחות הרבי.

שיחת-קודש בזאל הגדול

הרבי מתפלל בזאל הגדול

הרבי בהתוועדות בזאל הגדול

מעמד החנוכה לייב. ניתן להבחין במסכים הרבים בזאל הגדול שמשדרים את ההדלקות מרחבי העולם

הדלקת נרות חנוכה ב"ראלי" כינוס ילדים ב-770, בנוכחות הרבי שצופה בהדלקה

חלוקת 'כוס של ברכה' מידי הרבי בזאל הגדול

מבוא לתלמוד

פרק ב'

שאלות הגמרא מובאות בכל פעם בסגנון שונה. מלת השאלה בה נוקטת הגמרא כאשר היא מקשה משמעותית, ומשתנה בהתאם לאופן בו נשאלה השאלה בבית המדרש. המקור לשאלה עשוי לעזר לנו להבין טוב יותר את כוונת השואל או את התרוץ.

מספר חבורים של פסיקות הלכתיות נערכו מהגמרא, ובראשם הרמב"ם, הר"ף והרא"ש.

בנו של הרא"ש - רבינו יעקב, כתב את "ארבעת הטורים" שמכנים גם "טור" ובהם לקיט כל ההלכות שהופיעו בספריהם של שלשת עמודי ההלכה.

היחודיות בספרו של הטור הייתה העבדה שהוא הביא את המקור מהגמרא לכל פסיקותיו אותן הכריע לפי הפללים שקבל מאביו.

הספר חלק לארבעה חלקים על נושאים שונים בהלכה:

החלק הראשון הוא "ארח חיים", שפשומו - מורה ביצד לנהג בארח החיים היום-יומי של האדם, וכולל את ההלכות החל מהקריאה בבקר ועד הלילה, הלכות השבתות והחגים ועוד.

בחלק "יורה דעה" נכללו הלכות אסור והיתר, בחלק "אבן העזר" נכתבו הלכות הבית היהודי, ובחלק "חשון משפט" נפסקו הלכות הממונות והנזיקין.

הפסיקה המקבילת היא לפי ה"שליחן ערוך" - ספרו של רבי יוסף קארו שחבר על בסיס הטור ובצעם נשען על פסיקות הרמב"ם הר"ף והרא"ש מתוך הגמרא.

פסקי השליחן ערוך הם לשיטת חכמי ספרד. רבי משה איסרליש ערך את "המפה" ובה הגהותיו על השליחן ערוך עם פסיקות חכמי אשכנז. ההגהות מדפסות בתוך השליחן ערוך.

בהוראת המגיד ממעזריטש, חבר האדמו"ר הגון אף הוא ספר בשם "שליחן ערוך" ובו פסיקותיו שלו להלכה.

חסידי חב"ד מכריעים את ההלכה בפעל על פי דברי אדמו"ר הגון בשליחן ערוך שלו, למעט מקרים בהם חזר בו אדמו"ר הגון בסדור שהוציא - אז מכרעת ההלכה לפי הפסק בסדור.

אחת הלשונויות המצויות ביותר לשאלות הגמרא היא "בעיא" בהטיות שונות.

בשאלות אלו, מסתפקת הגמרא בין שתי אפשרויות כיצד להבין את הדבר.

לעתים מפרשת הגמרא מהו שתי האפשרויות להבין, וכאשר הצדדים ברורים תקשה הגמרא רק מהו פרוש הדבר בלי לבאר מהו האפשרויות.

כיון שפה, שאלת "בעיא" שמופיעה במקום אחד בגמרא לא תופיע בפרק אחר או אפילו במסכת אחרת.

להטיה של השאלה - משמעות בפני עצמה:

כאשר כותבת הגמרא "איבעיא להו" משמעות הדבר היא שבני הישיבה שעסקו באותו הנושא עליו מדבר התקשו בהבנת הדברים.

כאשר שאלו כלל בני הישיבה את החכם באותו הזמן את שאלתם, כותבת הגמרא "בעו מניה", ובשאלת יחיד ליחיד כותבת הגמרא "בעא מניה".

קרה שבבית המדרש נשאלו מספר שאלות שקשורות לדינים שונים בגמרא. שאלות אלו לא מופיעות יחד בגמרא אלא חלקו ונכתבו כל אחת במקומה.

סוג נוסף של שאלות הוא ה"קשיות" - שאלות שנובעות מסתירה בין שני מקורות בגמרא.

גם לשון הקשיות משתנה בהתאם לשואל. כאשר השאלה היא שאלת יחיד הלשון שנקבעה היא "איתיביה" ולשאלת רבים נקבעה לשון "מיתיבי".

חשוב לזכור! כיום, אנחנו לא פוסקים את ההלכות ישירות מהגמרא.

מצפים למשיח

עם התאומים - אושי ומוישי

זה המצב!

הרבה מלחמות ודברים לא טובים?.

סבא יהוּקִים העיף מבט בשעון היד שלו, ואמר "יש עוד קצת זמן עד לתחלת המנן הראשון. אולי תרצו לשמע ספור שמסביר את הענין?"

התאומים אפלו לא השיבו, הם פשוט תלו ארבע עינים סקרניות בסבא יהוּקִים וחכו בקצור רוח להסבר המרתק.

"בתקופת הבית השני עלה סנחריב מלך אשור לכבש את ארץ ישראל. מחנה צבאי עצום של כמעט מאתיים אלף חיילים התפרס מול העיר הנצורה והתכונן לקרב המר.

"מלך ישראל באותם ימים - חזקיהו, התפלל

בבית המקדש לה' שיציל את ירושלים

מידי סנחריב, ואף שלח שליחים

לנביא ישעיהו בבקשה שייעתיר

תפלה עבור העיר.

"תשובתו של הנביא

היתה ממש מפלאה. הוא

אמר שאין מה לחשוש

מסנחריב ומחיליו, וכל

רע לא יאנה לעיר הקדש.

"תחשבו, קינדערלאך,

פונה סבא יהוּקִים לאושי

ומוישי, "המצב בירושלים

היה קשה מאוד. עשרות אלפי

חיילים מאמנים שכבשו עשרות

ערים מבצרות מתכננים להסתער על

העיר. בכלל לא רואים שהגאלה מתקרבת".

"ובליל הסדר, מלאך ה' הכה במחנה סנחריב. מאה

ושמונים וחמשה אלף מחיליו מתו בפתאומיות, וירושלים

נצלה.

"גם כשלא כל כך ברור מהמצב בעולם שהגאלה בפתח,

היא יכולה לבוא בכל רגע ורגע. אנשי ירושלים פשוט בטחו

בה ועסקו במרץ בלמוד - והגאלה באה!

"גם בימינו, עלינו לדעת שהגאלה קרובה מתמיד. הרבי

אמר בכל הזדמנות שהנה הנה משיח בא, והמשיח שולנו

היא רק לקבל את פניו".

השעה המקדמת כל כך לא נכרה כולל על פניהם של אושי ומוישי שהתיצבו בפתח בית הכנסת השכונתי עשרים דקות לפני תחלת המנן הראשון לשחרית.

"יואו, תראו", לחש אושי. סבא יהוּקִים לומד

גמרא! "מה פתאום גמרא? צחקק מוישי. "זה תורה אור".

זה ספר של מאמרי חסידות".

סבא יהוּקִים הבחין פנראה במבטיהם של השניים

שהתבוננו בו בחזקה, וקדם אותם בברכת בקר טוב. "מה

הסבה להשקמה המקדמת הזו?" שאל סבא יהוּקִים בטוב

לב.

"יש לנו היום טייל בכתה" השיבו

השניים יחד. "סבא יהוּקִים", נצל

מוישי את ההזדמנות לברר,

"הספר הזה הוא תורה אור,

ככון?"

"אכן כן", השיב סבא

יהוּקִים, וכדרכו לא הסתפק

בתשובה קצרה. "בספר

זה ישנם מאמרים יסודיים

של האדמו"ר הגון מסדרים

לפי פרשיות השבוע".

"האמת היא, שהלמוד בספר

הזה, כמו שאר ספרי החסידות קשור

ל... " סבא יהוּקִים לא הצליח לסיים את

המשפט כשהתאומים התפרצו בהתלהבות:

"ימות המשיח".

"אָהָה, אָנִי רואה שלמדתם כבר להפיר אותי היטב",

נהנה סבא יהוּקִים. "למוד פנימיות התורה הוא שלב בדרך

לגאלה".

"בימות המשיח תתגלה הפנימיות האמתית של העולם

הזה, והאלקות תראה במוחש. לכן דוקא בדורות האחרונים

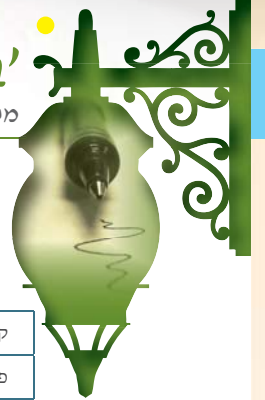
התגלתה פנימיות התורה".

מוישי עזן הרחרר בדברים ששמעו, כשאושי הקשה: "אם

הגאלה כל כך קרובה, איך יכול להיות שרואים בעולם כל כך

מילים בתפזורת

'בין הסדרים'
משימות לפנסאים בהפסקה

בתפזורת מוסתרות מילים מתוך חומר הלימודים בגמרא בשבועות תולדות וויצא בחוברת הלימודים הראשונה. מצאו את המילים המופיעות ברשימה למטה, והקיפו אותם בעיגול.

ה	ת	פ	כ	י	ח	צ	מ	ד	ל	ז	ב	ז	ר	ו	ת	צ	נ	כ	ק
י	ה	ב	ס	ז	ע	ת	ל	ע	י	כ	א	צ	ס	נ	ד	ג	כ	י	פ
ר	ק	ש	ד	ר	ג	כ	ע	ר	מ	ו	ש	י	ח	ל	ת	צ	מ	ב	נ
ז	ש	ד	ב	ג	כ	ע	י	ח	ל	כ	פ	ו	ט	א	ר	ר	ש	ו	ת
מ	צ	י	ת	ל	ח	י	ע	כ	ג	י	ד	ש	ק	ר	א	ט	ו	ב	פ
ט	ת	ו	פ	ל	ח	י	ע	כ	ג	ת	ד	ש	ז	ש	ס	ב	ה	י	נ
ק	ק	ר	א	ט	ו	פ	ל	ח	י	ע	כ	ג	י	ד	ש	ק	ר	ו	א
ב	ד	ת	ה	ל	י	ח	מ	ג	כ	ז	ס	ש	ט	נ	י	ל	ע	מ	ל
ע	ד	נ	ק	ר	א	ט	ו	ר	ו	ב	י	צ	פ	ל	ח	י	ע	כ	ג
פ	ל	ח	י	ע	א	ט	א	כ	ג	ב	כ	ז	ס	ב	ה	נ	מ	צ	ת
ק	ר	א	ט	ו	פ	ל	ח	י	ע	כ	ג	ד	ש	ח	ק	ר	א	ט	ש
נ	ה	ב	ש	ד	ק	ר	נ	ה	ב	ס	ז	נ	מ	ג	ר	ו	ת	מ	ל
ה	נ	מ	ח	נ	נ	ו	ע	מ	ה	ס	ו	י	ד	א	כ	ע	י	ח	ל
ו	פ	י	ל	צ	ח	מ	נ	ה	ב	ד	ג	ק	י	א	ט	ל	ל	ה	ת
ט	י	ח	מ	ר	מ	ח	פ	ו	ט	א	ר	ק	מ	ד	ג	כ	י	ח	י
ר	ע	י	צ	ו	ד	ג	כ	ע	י	ח	ל	ש	ד	ק	ר	א	ט	ו	ר
ק	כ	ד	ו	מ	ע	ב	ס	ח	י	ע	ט	מ	ר	ח	צ	י	ק	ר	פ
י	ה	ל	ד	ב	ה	ש	י	צ	ל	ת	ב	ש	ד	ת	ל	ד	ח	ל	ג

הזוכה בהגרלה שנערכה ביו החיילים שפתרו נכונה את התשבץ הקודם: יוסף חיים פינקוביץ' מירושלים

1. מרחץ
2. הבדלה
3. גפרית
4. יום המעונן
5. ציבור
6. יחיד
7. עמוד
8. ערבית
9. קבע
10. רשות
11. חובה
12. מתורגמן
13. ראש ישיבה
14. זכוכית
15. שומר
16. בו ביום
17. פחם
18. מחילה
19. מדים
20. דלת
21. מעלין
22. שבת

את הפתרונות יש לשלוח ל"ארגון הפנסאים ת.ד. 747 כפר חב"ד" או להגיש למשרדי הפנסאים בכפר חב"ד. חובה לציין על המעטפה פתרונות עבור עלון 'פנסאים'. יש להעתיק את הפיתרון בכתב ברור לדף נפרד, פתרונות על נייר מהעלון לא יתקבלו. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים יקרי ערך.

דברי ימי חב"ד

ציוני דרך חסידיים בתאריכי החודש

י' טבת תשל"א
פטי ית הרבנית נחמה דינה, אשת פבוד קדשת אדמו"ר הרי"צ

ט"ו טבת תרי"ט
יום הולדת הרבנית שטערנה שרה, אשת פבוד קדשת אדמו"ר הרי"צ

י"ט טבת תש"נ
נגמר ה"דין נצח" במשפט הספרים באפן סופי, לאחר דחית התביעה האחרונה שהגיש הצד השני

ה' טבת תשמ"ז
"דין נצח" - בית המשפט הפדרלי קבל את טענות החסידים במשפט הספרים שספרות הרבי הרי"צ שיקת לאגדת חסידי חב"ד העולמית

ח' טבת תרכ"א
הסתלקות הרבנית חיה מושקא, בתו של פבוד קדשת אדמו"ר האמצעי ואשתו של פבוד קדשת אדמו"ר הצמח צדק

י"ט פסלו תקל"ג
הסתלקות המגיד ממעזריטש

י"ט פסלו תקנ"ט
ראש השנה לחסידות - בו יצא פבוד קדשת אדמו"ר הגזן ממאסרו הראשון

כ"ז פסלו תקס"א
יום גאלת פבוד קדשת אדמו"ר הגזן ממאסרו השני בפטרבורג

עקרונות נאמן

קומיקס שכתב בדפני חשפיר | לצייר נטמת ספירוסור ר' זוקלובל ג'וזי ג'וזי